

anlægger Fæstninger og har betydelige Beholdninger af Positionsskyts; jeg tror derfor virkelig, at det ærede Medlem, naar han vil undersøge denne Sag nøiere og vil sammenligne os med dem, som det er naturligt at sammenligne os med, vil finde det rigtigt, at vi faae baade Positionsskyts og hurtigskydende Kanoner. Det ærede Medlem talte om den stadige Stigen i Militærudgifterne, og med den store gule Bog i Haanden søgte han at dokumentere dette. Jeg har i den Opgjørelse, som har fundet Sted for 20 Aar — i Perioder paa 4 Gange 5 Aar — set, at Udgifterne paa Krigsministerens Budget ikke ere stegne i Forhold til andre Udgifter. Saavidt jeg erindrer, have de holdt sig paa omtrent 21 Procent hele Tiden igjennem, og endda ere de gaaede lidt ned for de sidste 5 Aar. At Udgifterne ere stegne i det sidste Aar, som det ærede Medlem nævnte, ligger i et ekstraordinært Forhold. Man har nemlig nu begyndt at indse, hvor vigtigt det er at oprette, hvad der er forsømt i en Arrække. Men det er ikke Meningen, at denne Udgift skal staa som en ordinær Udgift; naar den Periode, hvori Anskaffelsen er foretaget, er endt, saa gaa vi atter ned til den ordinære Udgift. Budgettet er mindre i Aar end i Fjor, og naar vi have faaet, hvad vi mest trænge til, saa kunne vi gjøre Budgettet mindre igjen. Det var disse almindelige Bemærkninger, jeg vilde gjøre ligeoverfor det ærede Medlem. Nu skal jeg kun kortelig omtale de enkelte Poster. Hvad nu angaar Positionsskytset, saa er det som sagt Noget, som hører med til enhver Hær, som vil stille sig den Opgave at forsvare sit Land, og naar det ærede Medlem nævnte Exempler fra de mindre Stater, saa kan jeg iøvrigt henholde mig til, hvad det ærede Medlem fra Kjøbenhavn udtalte i saa Henseende. Det Parti, som det ærede Medlem repræsenterer, har ikke nogensinde bevilget et eneste Stykke Positionsskyts af ny Konstruktion. Første Gang, da der var Tale om at anskaffe nyt Positionsskyts, nemlig for omtrent 10 Aar siden, da blev der paa Finantsloven stillet Forslag om Anskaffelsen af saadanne Kanoner; men saa faldt det bort i nogle Aar, idet man opdagede at Trangen til svært Skyts ude paa Søbefæstningen var større. Da man saa 3—4 Aar efter havde anskaffet de store Krupp'ske Kanoner, saa kom der ingen Fordringer frem et Par Aar. Efter disse svære Kanoners Anskaffelse, sølte man forholdsvis mest Trang til Fornælse af Kasematkanoner. Spørgsmaalet har været fremme her og er først løst ved en provisorisk Lov. Efter denne Anskaffelse vendte man tilbage til Positionsskyts,

idet man fandt det naturligt, ikke at stille alt for store Fordringer paa een Gang. Man stillede kun Fordringer om det, der var mest nødvendigt; men efter at man noget har tilfredsstillet de Fordringer, som Søbefæstningen kræver, er man vendt tilbage til Fordringen om Positionsskyts. Vi have af Positionsskyts ikke Andet en 50 Stykker 12 Centimeters Kanoner. De have været opførte paa de sidste 2 foreløbige Finantslove. Endvidere have vi 8 Stykker 15 Ctm. Staalkanoner, der ere skjænkede som en Gave til Staten, og dernæst er der foreslaaet her paa dette Finantslovsforslag 70 Stk. Positionsskyts, nemlig 20 Stykker 12 Ctm., 25 Stykker svære og 25 Stykker lettere 15 Ctm. Jeg tror, at ærede Medlemmer ville indrømme, at det vil løbe op til ca. 130 Stykker Positionsskyts, og at det ikke er Noget, der stiller os langt ud over det Maal, som andre Stater have sat sig. Med Hensyn til de hurtigskydende Kanoner til Kjøbenhavns Søbefæstning, da er det Noget, som jeg tror, at Alle ville indrømme er nødvendigt. Søbefæstningen er eksisterende og maa forsvares, saa godt man kan, og det er jo bekjendt, i hvilken Grad de hurtigskydende Kanoner ere udviklede i de senere Aar, og efter en stor Maalestok ere anskaffede paa Flaader; det er derfor nødvendigt, at de Batterier, der skulle bekæmpe disse Flaader, ere forsynede med tilsvarende Skyts, saa at de paa en passende Maade kunne optage Kampen med dem. Med Hensyn til Forslaget om Munderingsjager kan jeg ganske henholde mig til, hvad den ærede Landskingsmand for Kjøbenhavn (Blom) har udtalt; han har paa en aldeles udtømmende Maade, forekommer det mig, sagt det, som det i dette Tilfælde kommer an paa. Det er Følgen af Hærens Uvidelse i 1880, der gjør, at vi endnu trænge til Munderingsstykker. — Jeg gaar dernæst over til at omtale de to Poster, som den ærede sidste Taler (Blom) har stillet Forslag om at negte, men som ere bevilgede i Folkethinget. Det ene angaar Lægningen af Betongulv i „Lange Tøihus“. Naturligvis vil jeg med Hensyn til denne Post indrømme, at den ikke kan siges at regnes til det absolut Nødvendige. Men paa den anden Side maa jeg dog udtale, at jeg tror, at det er en overordentlig hensigtsmæssig Foranstaltning. Fordringen derom er i de sidste 4 Aar stillet af Artilleriet, nemlig første Gang i 1884, dernæst i 1885 o. s. v., og det er saa meget mærkeligere, at det netop er det ærede Medlem, der her udtaler sig imod det, som han, da han den Gang var Stabschef for Artilleriet, havde havt rig Leilighed til at fraraade det. Han havde havt rig Leilighed